

ΤΖΟΥΛΙΑ ΝΤΟΝΑΛΝΤΣΟΝ * ΑΞΕΛ ΣΕΦΛΕΡ

ΤΟ ΓΚΡΟΥΦΑΛΟ

και άλλες ιστορίες

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΤΖΟΥΛΙΑ ΝΤΟΝΑΛΝΤΣΟΝ ΑΞΕΛ ΣΕΦΛΕΡ

ΤΟ
ΓΚΡΟΥΦΑΛΟ
και άλλες ιστορίες

Μετάφραση: Φίλιππος Μανδηλαράς

Περιεχόμενα

Το Γκρούφαλο

Το Μικρό Γκρούφαλο

Μια σκούπα, μα τι σκούπα!

Μαϊμουδομπερδέματα

Η φάλαινα και το σαλιγκάρι

Ο ομορφότερος γίγαντας στην πόλη

Χωράει δε χωράει

Η ιστορία του Ηλία που αγαπούσε τα βιβλία

ΤΟ ΓΚΡΟΥΦΑΝΟ

Στο Δημοτικό Σχολείο του Οστερχάους – Τζ. Ντ.

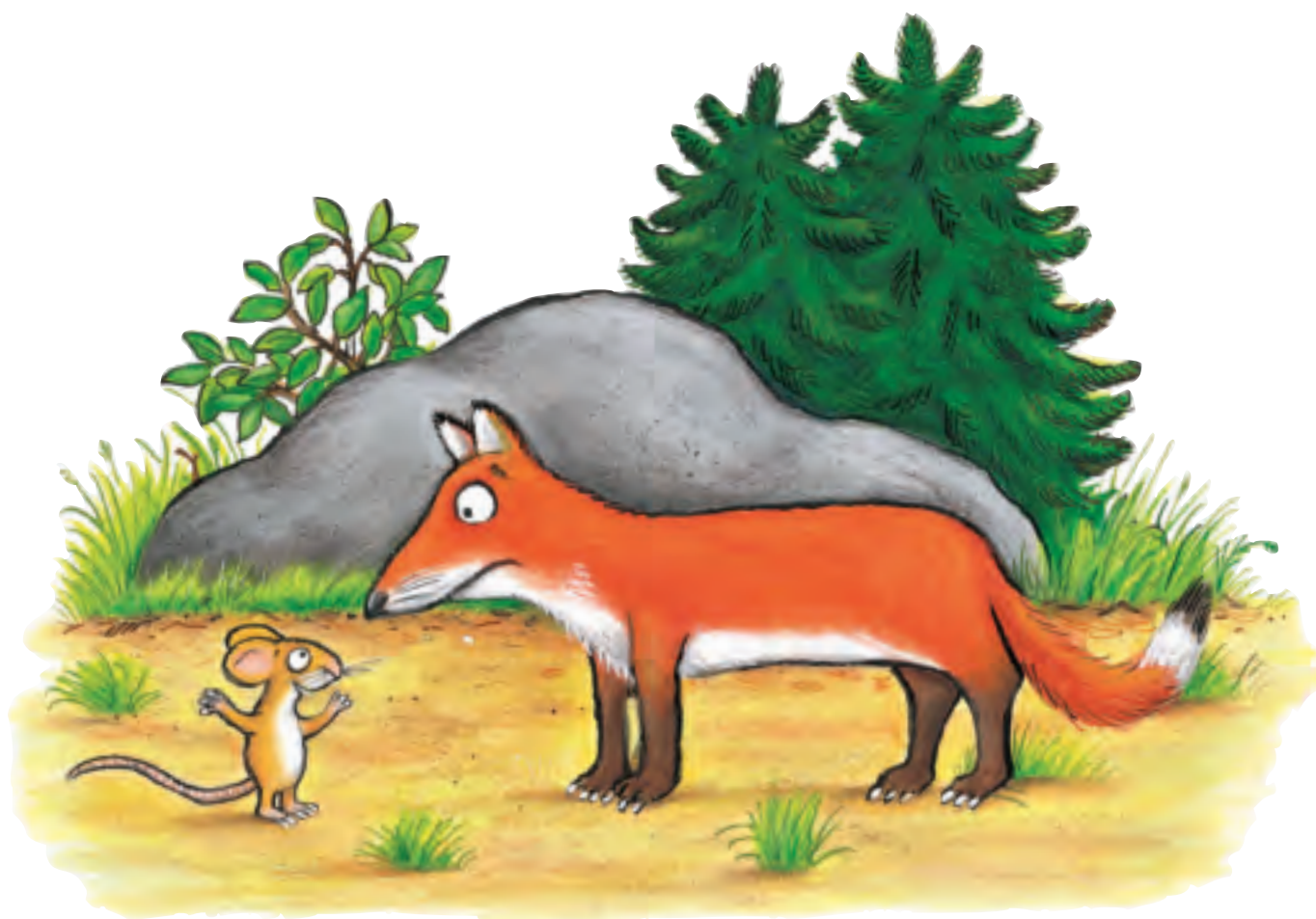
Ένα ποντικάκι βγήκε βόλτα στο σκοτεινό δάσος.

Μια αλεπού είδε το ποντικάκι και το ποντικάκι τής φάνηκε πολύ νόστιμο.

«Πού πας, μικρό καφέ ποντίκι;

Έλα να φάμε μαζί στο σπίτι μου κάτω απ' τη γη».

«Είναι πολύ ευγενικό εκ μέρους σου, Αλεπού, όμως όχι·
θα φάω με ένα γκρούφαλο».

«Ένα γκρούφαλο; Τι είναι το γκρούφαλο;»

«Ε, ένα γκρούφαλο! Τι, δεν ξέρεις;

Έχει τρομερούς χαυλιόδοντες,

τρομερά νύχια

και τρομερά δόντια στα τρομερά του σαγόνια».

«Και πού θα το συναντήσεις;»

«Εδώ, σ' αυτά τα βραχάκια,

και το αγαπημένο του φαγητό είναι αλεπού ψητή».

«Αλεπού ψητή; Λέω να φεύγω στη στιγμή.
Γεια σου, Ποντικάκι» είπε η αλεπού και κρύφτηκε στη φωλιά της.

«Τι χαζή αλεπού!
Δεν ξέρει ότι δεν υπάρχει γκρούφαλο;»

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΠΚΡΟΥΦΑΛΟ

Στη Φραντζέσκα – Τζ. Ντ.
Στη Φρέγια και στην Κόρα – Α. Σ.

Το Γκρούφαλο έλεγε ότι κανένα γκρούφαλο
δεν πρέπει να πατάει το πόδι του στο σκοτεινό δάσος.
«Γιατί; Τι έχει το σκοτεινό δάσος;»
«Στο σκοτεινό δάσος ζει ο Κακός ο Ποντικός.
Τον έχω συναντήσει μια φορά» είπε το Γκρούφαλο
«κι ήταν στ' αλήθεια τρομακτικός!»

«Πώς είναι; Με τι μοιάζει; Πες μου, μπαμπά!
Είναι πολύ μεγάλος; Είναι πολύ κακός;»

«Μμμ, κάτσε να θυμηθώ»
είπε σκεφτικό το Γκρούφαλο κι έξυσε το κεφάλι του.

*«Ο Κακός ο Ποντικός έχει μπράτσα γερά και δυνατά
κι ουρά μακριά, που όλα τα παρασέρνει όταν περπατά.»*

*Τα μάτια του μοιάζουνε με δυο φωτιές
και τα μουστάκια του με βέργες μυτερές».*

Μια σκούπα, μα τι σκούπιση!

Στη Νατάσα, τη Σαμπρίνα και την Τζασμίν – Τζ. Ντ.

Σούσε κάποτε μια μάγισσα
σπουδαία και τρανή,
μια γάτα είχε για παρέα
που τη λέγανε Φανή.

Ψηλό καπέλο
φορούσε στο κεφάλι
κι είχε πλεξούδα κόκκινη
ως κάτω απ' τη μασχάλη.

Η μάγισσα κι η γάτα
παντού μαζί πετούσαν,
όλο τον κόσμο γύριζαν,
γελούσαν, τραγουδούσαν.

Μια μέρα όμως
φύσηξε απότομα ο βοριάς,
πήρε το καπέλο,
το χάσανε μεμιάς!

Κάτω!» φώναξε η μάγισσα
για να προσγειωθούνε
και το καπέλο ψάξανε παντού
για να το βρουνε.

Κι ενώ παντού το ψάχνανε,
στα χόρτα και στο χώμα,
ένα σκυλάκι πρόβαλε
με το καπέλο μες στο στόμα!

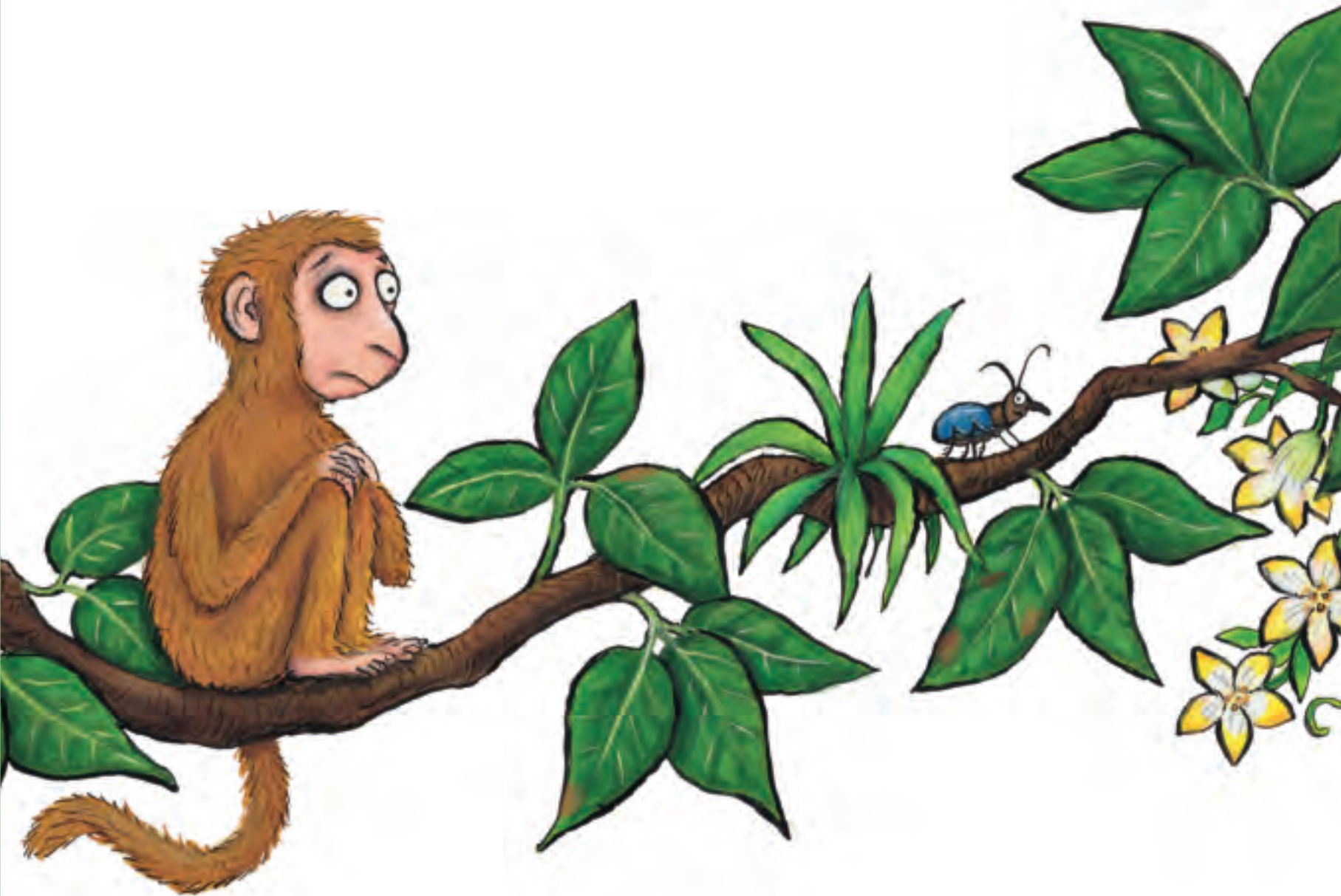
Στη μάγισσα το έδωσε
ευγενικά σαν δώρο
κι έπειτα ρώτησε μεμιάς
στη σκούπα αν έχει χώρο.
«Μετά από τόσο σπουδαίο δώρο,
πώς γίνεται για σένα
να μην έχει χώρο;»

απάντησε η μάγισσα όλο χαρά,
σκαρφάλωσε ο σκύλος
και πέταξαν μακριά!

Μαϊμούδο μπερδέματα

Στον Τόμμυ, τον Μπίλλυ, την Έμμα και την Κέιτι – Τζ.Ντ.

«Έχασα τη μαμά μου!»

«Ήσυχασε, μαϊμουδάκι, μην κλαις.
Θα τη βρούμε τη μαμά σου – άσε τις φωνές!»
είπε η πεταλούδα. «Πες μου μόνο: Είναι μεγάλη;»

«Πολύ μεγάλη! Σαν κι αυτή δεν είναι άλλη!»

«Αν είναι τόσο μεγάλη, ξέρω πού θα τη βρω.
Έλα, μαϊμουδάκι, πάμε αποδώ!»

